

ACC. N:R M. 15276:1-9.

Landskap: Skåne Upptecknare: Ingemar Svensson, Lund
Härad: Torna ö. Kosta Berättare: Olof Lindgren, Tängelsås
Socken: Silvåkra ö Holmby Berättarens yrke: f. d. smedmästare
Uppteckningsår: 1960 Född år 1876 i Uppåkra

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Smeden. s. 1-9.

Lu F 111

Min far var lantbrukare.
När jag konfirmerades tänkte jag bli skomaker
men eftersom det inte fanns någon ledig
plats började jag som smedlärling i
Pilsåkra. Jag fick gå 4 år som lärling.
Först året hade jag ingen lön andra
året fick jag 25 hexas, tredje 50 och
fjärde 100 hexas. och kost och logi. Vi
var ett varierande antal, 4-2, antallde
Vi bodde alla i en gerållhammar. Där
fanns spis men på vintern, när det
blåste och snöade, såg det ut, så vi
inte kunde elda.

Uppgiften lärningen skulle
vara först på morgonen och blåsa upp
spisen. De andra kom vid kl. 6
Sedan höll vi på med några korta
matar, till 2 på kvällen.

Vi läro pojkar mäske garsse
upp på präster och bara i undjan
utan även på fild. Vi fick höra om
och öl åt haren och ordan skulle vi
besta hans btader och gäsa hans sker
om man vägrade fick man en mungande
äfil.

I undjan avslöade vi
med und bekräftning av vapnar. Vi gjorde
en del hawan, blösa, äder och glojar
och utförde reparationsarbeten. Hester
skodde vi ochia.

Effra de fyra ären som
kärting, dog jag gjäst. Särskilänge
som fjädrund. Jag hade månadsken
65 herna under vintern och 70 under
somnaren och fi bodad. Fuga narna-
fjärnären ingick. Jag skulle utföra

medja varliga arbete som förklarar
 Vi ryttade och tillverkade jordbruks-
 redskap, berog vapen och skodde hästar.
 När en bonde ville ha en vapen hem
 han till mig, och berättade den, och
 jag i min tur berättade hävandet av
 en vapenmakare under min första tid
 som med gjude vi alle berog vapen,
 men senare högh vi attlar och gjadar
 Bänderna här i hästen
 fick hemma till till medjan när
 de ville ha sina hästar skodda. I
 ryttade när det ryttade och det var
 gick att arbeta ut, hem bänderna
 för att få sina hästar skodda. De
 kunde det hände, att varken tiden blev
 lång, men det gjude ingenting, det
 fanns ju många att gjude med.

Förste ledet tog jag 2 kr för skoning
och 50 öre för onläggning. Pusserna har
stigit oerhört sedan den. Denderna
fick själva hålla upp vid skoningen
om man hade någon häst, som var
besvärlig, var ett bra sätt att få den
att stå stilla att hissa upp ett hästen.
Ett annat sätt var att låta en pojke
som man och dra åt hästen till en
dennade av. När jag var kärling,
som idde vi både skot och röm. När
jag blev egen med högh jag skot
och röm.

Järn och kol högh jag merka-
del från Duder i Malinö. Det var en
bra firma. Jag hade helårs kredit till
en bärja, men sedan betalade jag,
2 järn och en ädel. Denderna hade

okänt hånskredil hos mig de fjörde
ären, men redan införde jag halvår-
kredit. Ibland förkom det att någon
betalade kontant. Vanligtvis fick jag
fåra ut med räknor och de nya
pengar. Då blev jag bjuden på bränn-
vin på mest varje ställe, så ibland
var det lite svårt att hilla hem.
När hunderna kom till städjan
skulle de bjudas på god.

När jag var ung fanns
det gott en vandrande berättare. Ibland
kunde de få till arbete men gav
mig snart ut på luffen igen. När
jag arbetade i Silwädra kom en och
samma berättare hllbade 4 jängea om
året. Det berättade komma en hit som
hille Skurberg. Han var från Malmo

och hade familj där. Han vandrade omkring i hela Skåne. En del av dessa vandrande berättelser var riktigt dubbla med under. De röp myckel. Det var så, för att om man inte hade arbetat åt en sådan berättelse, skulle han få pengar och mat. De int. vandrande berättelserna kom i början av 1920-talet.

När jag kom hit fanns det varken kraft eller skinn i Skåne. Vi hade en fotogenlampa och brennsårskinn och svavertrop för hand. 1926 fick jag kraft och skinn och köpte då en fjäderhammare och ändrade om svavertrop och brennsårskinn för dubbla dubla. Näst ville jag också i en. Så och hade jag haft ledjan men 1945 köpte jag en driv.

Ståthöskärl och av-
tjappar som i slutet av 1800-talet och
bindarna något 10-tal är nästan de
var av amerikansk och tysk tillverk-
ning. Jag fick en del reparationer
på dessa maskiner jag har även nått
en del bindare och lojden från
Anders i Torshälla. Traktorn har
jag inte försökt mig på.

Med och hvar
har jag smitt för eget behov. Där
har jag däremot inte vågat mig på
att göra det var gångarna specialitet
på

1916 kom jag med i
sunderstålarförening. Sunderstälarna var
inte gode vänner på den tiden de
har hurrade hårt med varandra

Här i Hohnby fanns del 3 medja
sambidigt och lika många är del
farkarande. Vi fick nämligen
just till att jag efter od då blev
del bättre.

Den gåg var jag med en
att vrida in del nya året.

1899 genomgick jag
huvudskoleexamen i Strång. Den hållning-
sättskajet betalade husen för mig
hvar ännu och jag har min medja
arbeten när jag arbetar. Den del blir
när jag slutar vil ingen. Numera
beträder betän del ju till nä många
meder.